

Žalovaná: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Vedlejší účastnice řízení: Berlin Chemie AG

Předběžné otázky

- 1) Je k tomu, aby bylo možné konstatovat, že společnost, která dodává zboží na území jiného členského státu, než ve kterém má sídlo ekonomické činnosti, má ve smyslu čl. 44 druhé věty směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ a článku 11 nařízení Rady č. 282/2011 stálou provozovnu ve státě, v němž dodává zboží, nezbytné, aby lidské a technické zdroje využívané touto společností na území posledně uvedeného státu byly jejími zdroji, nebo stačí, aby tato společnost měla k těmto lidským a technickým zdrojům bezprostřední a trvalý přístup prostřednictvím jiné dceřiné společnosti, kterou ovládá, když vlastní většinu jejího obchodního podílu?
- 2) Je k tomu, aby bylo možné konstatovat, že společnost, která dodává zboží na území jiného členského státu, než ve kterém má sídlo ekonomické činnosti, má ve smyslu čl. 44 druhé věty směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a článku 11 nařízení Rady č. 282/2011 ⁽²⁾ stálou provozovnu ve státě, v němž dodává zboží, nezbytné, aby se údajná stálá provozovna přímo podílela na rozhodování o dodání zboží, nebo stačí, aby tato společnost měla ve státě, v němž uskutečňuje dodání zboží, technické a lidské zdroje, kterými disponuje na základě smluv uzavřených s třetími společnostmi, jejichž předmětem jsou činnosti v oblasti marketingu, regulace, reklamy, skladování a zastupování, tj. činnosti, jež mohou mít přímý vliv na objem prodeje?
- 3) Je třeba čl. 44 druhou větu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a článku 11 nařízení Rady (ES) č. 282/2011 vykládat tak, že možnost osoby povinné k dani mít bezprostřední a trvalý přístup k technickým a lidským zdrojům jiné osoby povinné k dani, již je dceřiná společnost a již ovládá, vylučuje, aby posledně uvedená dceřiná společnost mohla být považována za poskytovatele služby pro takto zřízenou stálou provozovnu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 L 347, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 23. července 2020 – DM, LR v. Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Věc C-337/20)

(2020/C 339/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: DM, LR

Odpůrkyně: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES, ⁽¹⁾ vykládan v tom smyslu, že pro neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce zavádí režim odpovědnosti poskytovatele platebních služeb, který vylučuje jakoukoli žalobu na náhradu škody ohledně týchž skutečností v rámci obecné občanskoprávní odpovědnosti založenou na tom, že tento poskytovatel porušil povinnosti uložené vnitrostátním právem, a to zejména v případě, kdy uživatel platebních služeb neoznámil neautorizovanou či nesprávně provedenou platební transakci poskytovateli platebních služeb do třinácti měsíců ode dne odepsání částky z účtu?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání tentýž článek tomu, aby se ručitel uživatele platebních služeb mohl za účelem zpochybnění výše zaručeného dluhu dovolávat ohledně týchž skutečností obecné občanskoprávní odpovědnosti poskytovatele platebních služeb, v jehož prospěch bylo ručení ujednáno?

(¹) Úř. věst. 2007, L 319, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 24. července 2020 –
Bank Sepah v. Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited**

(Věc C-340/20)

(2020/C 339/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bank Sepah

Žalované: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Za účasti: Procureur général près la Cour de cassation

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 písm. h) a j) a čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 423/2007 (¹), čl. 1 písm. i) a h) a čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 961/2010 (²), jakož i čl. 1 písm. k) a j) a čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) č. 267/2012 (³) vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby se na zmrazená aktiva bez předchozího povolení vnitrostátního příslušného orgánu uplatnilo opatření, které nemá účinek vyčlenění, jako je zástavní právo nebo obstavení majetku upravené ve francouzském code des procédures civiles d'exécution (zákon o civilním vykonávacím řízení)?
- 2) Je pro účely odpovědi na první otázku relevantní okolnost, že důvod vzniku pohledávky, která má být vymožena od osoby nebo subjektu, jejichž aktiva jsou zmrazena, nikterak nesouvisí s iránským jaderným a balistickým programem a zároveň nastal před přijetím rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1737 (2006) ze dne 23. prosince 2006?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2007, L 103, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. 2010, L 281, s. 1).

(³) Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. července 2020 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-341/20)

(2020/C 339/06)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: F. Moro, A. Armenia, zmocněnkyně)

Žalovaná: Italská republika